

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ' Ἔτος ΚΑ
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1033

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια
6 Ἰανουαρίου 2004

Συντάκτης Ἰ ἐπίσκοπος
Αυγουστίνος Ν. Καντιώτης

«Σωφρόνως, δικαίως καὶ εὐσεβῶς»

ΕΙΜΕΘΑ στὴν περίοδο τῶν ἑορτῶν. Στὰ χέ-
ρια μας κρατοῦμε ἓνα ἀγγελικὸ κομπολόι
μὲ δώδεκα χάντρες. Εἶνε τὸ Δωδεκαήμερο.
Ἡ πρώτη χάντρα, χρυσοῦ χάντρα, εἶνε ἡ ἑορ-
τὴ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Καὶ
σήμερα, τελευταία ἡμέρα τοῦ Δωδεκαημέ-
ρου, εἶνε ἡ ἑορτὴ τῶν Φώτων, κατὰ τὴν ὁποία
τελοῦμε καὶ τὸν ἀγιασμό τῶν ὑδάτων.

Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: **Πρὸς τί οἱ ἑορτές;**
Ἔγιναν γιὰ νὰ κινῆται τὸ ἐμπόριο, γιὰ τὴν κα-
τανάλωσι; Ἔγιναν γιὰ νὰ μὴν πλήττη ὁ ἄν-
θρωπος, σὰν μιὰ διακοπὴ στὴν καθημερινὴ
ζωὴ καὶ ἀνάπαυσι; Ἡ μήπως ἔγιναν γιὰ τὸ
χαρτοπαίγνιο; Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ἔτσι γιορ-
τάζουμε, τότε μοιάζουμε μὲ τοὺς εἰδωλολά-
τρες, ποὺ κι αὐτοὶ περίμεναν τὶς ἑορτὲς τῶν
θεῶν τοὺς γιὰ νὰ γλεντήσουν, νὰ ὀργιάσουν,
νὰ κάνουν ὅσα δὲν ἔκαναν τὶς ἄλλες μέρες.

Ὅχι. Οἱ χριστιανικὲς ἑορτὲς διαφέρουν.
Σκοπὸς τῶν ἑορτῶν τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας
εἶνε αὐτὸ ποὺ τόνισε σήμερα ὁ Παῦλος στὸ ἀ-
ποστολικὸ ἀνάγνωσμα ὅταν ἔλεγε «Ἐπεφάνη
ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν
ἀσέβειάν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρό-
νως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν» (Τίτ.
2, 11-12). Αὐτὰ τὰ λόγια εἶνε χοντρὸ νόμισμα
καὶ πρέπει νὰ τὸ κάνουμε λιανά. Τί σημαίνουν;

Τὸ οὐσιῶδες ἐρώτημα, ἀγαπητοί μου, εἶνε
τὸ ἐξῆς. **Ἦρθε ἢ δὲν ἦρθε ὁ Χριστός;** Τὰ τρία
τέταρτα (3/4) τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτου τὸν
ἀγνοοῦν· εἶνε εἰδωλολάτρες μέχρι σήμερα.
Ἔνα μικρὸ μέρος, οἱ Ἰουδαῖοι, λένε ὅτι δὲν
ἦρθε· τὸν περιμένουν ἀκόμη οἱ δυστυχεῖς κά-
τω στὸ Ἰσραὴλ. Καὶ οἱ ἄλλοι, ἔμεῖς; Γιὰ μᾶς
δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦρθε.

Ναί. Ἄλλ' ἐὰν πιστεύης ὅτι ἦρθε ὁ Χριστός,
τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Ἐὰν δὲν τὸ πίστευες, τό-
τε θὰ εἶχες δικαίωμα νὰ ζῆς ὅπως θέλεις. Ἄν
ὁμως πιστεύης ὅτι ἦρθε ὁ Χριστός, τότε δὲν

μπορεῖς νὰ ζῆς κατὰ τὰ κέφια σου· δὲν μπο-
ρεῖς νὰ ζῆς ὅπως οἱ εἰδωλολάτρες καὶ οἱ Ἰου-
δαῖοι· πρέπει νὰ ζῆς ὡς Χριστιανός. Ἔχεις ὠ-
ρισμένες ὑποχρεώσεις. Ποιὲς ὑποχρεώσεις;
Ὅπως ὁ γεωμέτρης παίρνει τὸ διαβήτη καὶ
κάνει κύκλους; καὶ ὅσο τὸν ἀνοίγει τὸ διαβή-
τη τόσο μεγαλύτερο κύκλο σχηματίζει πάνω
στὸ χαρτί, ἔτσι καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γεω-
μέτρης τοῦ οὐρανοῦ, παίρνει σήμερα τὸν οὐ-
ράνιο διαβήτη καὶ μᾶς γράφει **τρεις κύκλους.**
Ὁ ἓνας εἶνε μικρότερος, ὁ ἄλλος μεγαλύτε-
ρος, κι ὁ ἄλλος πολὺ μέγας - ἄπειρος. Ὁ μι-
κρότερος κύκλος εἶνε τὰ καθήκοντα ποὺ ἔ-
χουμε ἀπέναντι στὸν ἑαυτό μας, ὁ μεγαλύτε-
ρος εἶνε τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχουμε πρὸς τὸν
πλησίον, καὶ ὁ τρίτος κύκλος, ὁ ἄπειρος, εἶνε
τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχουμε πρὸς τὸ Θεό. Ξέ-
ρετε γράμματα; Γιὰ διαβάστε. Στὸν πρῶτο κύ-
κλο λέει, νὰ ζήσουμε «σωφρόνως», στὸν δεύ-
τερο λέει νὰ ζήσουμε «δικαίως», καὶ στὸν τρί-
το λέει νὰ ζήσουμε «εὐσεβῶς» (Τίτ. 2, 12).
Μπρὸς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔχετε βγῆ ἀπὸ
τὴν ἱερὰ κολυμβήθρα βαπτισμένα στὸ ὄνομα
τῆς ἁγίας Τριάδος, μπρὸς πρίγκιπες τοῦ οὐ-
ρανοῦ! ἔτσι νὰ ζήσετε.

Στὸν πρῶτο κύκλο ὁ ἀπόστολος Παῦλος
μᾶς λέει, ὅτι πρέπει νὰ ζήσουμε «σωφρόνως».
Τί θὰ πῆ «σωφρόνως»; Κάθε ἄνθρωπος, ἂν ἀ-
νοιξετε τὴν καρδιά του, θὰ δῆτε ὅτι ἔχει ἐπι-
θυμίες ποὺ φτάνουν μέχρι τὰ ἄστρα, ἀλλὰ καὶ
ἄλλες ἐπιθυμίες ποὺ φτάνουν μέχρι τὴν κόλα-
σι. Διαλέξτε καὶ πάρτε. Ἄν πᾶτε μὲ τὶς ἱερὲς
ἐπιθυμίες σας, θὰ φτάσετε μέχρι τὸν οὐρανὸ·
ἂν ἀκολουθήσετε τὸ ρεῦμα τῶν πονηρῶν ἐπι-
θυμιῶν σας, τότε θὰ κατρακυλίσετε στὴν ἄ-
βυσσο, στὰ πέταυρα τοῦ ἄδου. Κάθε ἄνθρω-
πος ἔχει μέσα του βοῦρκο, ἀλλ' ἔχει καὶ δια-
μάντια· ἔχει κακία, ἀλλ' ἔχει καὶ ἀρετὴ· ἔχει τὸ
ἀγαθὸ, ἀλλ' ἔχει καὶ τὸ πονηρὸ καὶ διεστραμ-

μένο. Για να μιλήσω κ' ἐγὼ μὲ τὴ γλῶσσα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, λέω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἔχει μέσα του κάποιο «γουρουνάκι». Καὶ ὅσο πιὸ ψηλὰ εἶνε κανεὶς, τόσα περισσότερα «γουρουνάκια» ἔχει. «Γουρουνάκια» εἶνε τὰ πάθη του. Ἐὰν λοιπὸν ἀφήσης τὸν ἑαυτὸ σου ἔρμαιο τῶν παθῶν, τότε θὰ γίνῃς κτήνος καὶ θ' ἀρμόζῃ στὴν πλάτη σου ἡ ταμπέλλα ποῦ ἔγραψε ὁ Δαυΐδ· «*Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς*» (Ψαλμ. 48,13,21). Φεύγει πλέον ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν προορισμό του, ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειά του, καὶ γίνεται ἓνα κτήνος δίποδο. Γι' αὐτὸ τί χρειάζεται; **Χρειάζεται χαλινάρι**, ὅπως στὸ ἄλογο. Ἄν δὲ βάλῃς χαλινάρι, θὰ γκρεμιστῆς. Καὶ χρυσὸ χαλινάρι, ποῦ συγκρατεῖ τὸ κτήνος αὐτό, εἶνε ἡ **σωφροσύνη**. Λοιπὸν «*ζήσωμεν σωφρόνως*». Μὴν ἀφήσουμε τὸν ἑαυτὸ μας ἔρμαιο τῶν παθῶν καὶ τῶν κακιῶν μας, ἀλλὰ νὰ τὸν χαλινάγωγῃσούμεε, λέει ὁ ἀπόστολος.

Ἄλλὰ δὲν εἴμεθα μόνοι στὸν κόσμο. Δίπλα μας ἔχουμε κι ἄλλους ἄνθρώπους. Δίπλα σου εἶνε ἡ μάνα ποῦ σε γέννησε, ὁ πατέρας ποῦ σε ἀνέθρεψε, ὁ παππούς καὶ ἡ γιαγιά σου· δίπλα σου εἶνε ἡ γυναίκα ποῦ ἀγάπησες, τὰ παιδιά ποῦ ἔφερες στὸν κόσμο· δίπλα σου εἶνε οἱ γείτονες καὶ οἱ συμπατριῶτες σου, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα. Πῶς θὰ ζήσης ἀνάμεσά τους; πῶς θὰ φερθῆς; ποῖός θὰ εἶνε ὁ κανόνας τοῦ βίου σου; Ἄπαντὰ ὁ ἀπόστολος Παῦλος· Ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα πρὸς τὸν πλησίον, **νὰ ζήσουμε «δικαίως»**. Δικαιοσύνη οἱ γονεῖς στὸ σπίτι, δικαιοσύνη οἱ ἄρχοντες στὸ κράτος, δικαιοσύνη οἱ πλούσιοι στὴν κοινωνία, δικαιοσύνη οἱ πάντες. Ἄν ἐνιωσες αὐτὴ τὴ λέξι βαθειὰ μέσα σου, προσπάθησε νὰ μὴν ἀδικήσης ποτέ ἄνθρωπο. Μὴν τὰ θέ'ς ὅλα γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου, μὴ γίνεσαι πλεονέκτης καὶ ἄρπαγας. Μὴν ἔχεις στὴ ζωὴ σου ὡς γνώμονα τὸ νόμο τῆς ζούγκλας «τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρὸ», ἀλλὰ ἔχε μέσα στὴν καρδιά σου τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ «*Ὁ σὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιήσης*» (βλ. Τωβ. 4,15).

Ὁ πρῶτος λοιπὸν κύκλος «*σωφρόνως*», ὁ δεῦτερος «*δικαίως*». Ἄλλὰ ὁ διαβήτης τοῦ Παύλου μὲ κέντρο τὸ Θεὸ χαράζει καὶ τὸν τρίτο κύκλο, ποῦ εἶνε ἄπειρος. Δὲν εἶσαι μόνος, καὶ δὲν ὑπάρχουν δίπλα σου μόνο οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Ἄν πῆς ὅτι εἶσαι μόνος, τότε εἶσαι τυφλός, δὲν βλέπεις. Πέρα ἀπὸ σένα, πέρα ἀπὸ τὸ σπίτι σου, πέρα ἀπὸ τὶς καμινάδες σου, πέρα ἀπὸ τὰ πλοῖα σου, πέρα ἀπὸ τοὺς πυραύλους, πέρα ἀπὸ τὰ ἄστρα, ὑπάρχει Ἐκεῖνος. «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ*». Ὑπάρ-

χει! ἄς λένε οἱ ἄπιστοι, ἄς φωνάζουν οἱ δαίμονες. Ὑπάρχει! Εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἐκεῖνος δημιούργησε τὰ πάντα. Εἶνε, ὅπως λέει ὁ Παῦλος σήμερα, ὁ «*μέγας Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός*» (Τίτ. 2,13). Τί ὀφείλουμε λοιπὸν στὸ Χριστό; Στὸν πατέρα ὀφείλουμε εὐγνωμοσύνη, στὴ μάνα εὐγνωμοσύνη, στὸ δάσκαλο εὐγνωμοσύνη, στὸν ἱερέα εὐγνωμοσύνη, στοὺς ἐθνικούς μας ἤρωες εὐγνωμοσύνη, παντοῦ εὐγνωμοσύνη. Ἄλλὰ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δὲν ὑπάρχει γλυκύτερο ὄνομα ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρέπει νὰ εἶνε χυδαία, πολὺ χυδαία μιὰ ψυχὴ, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ ν' ἀγαπήσῃ τὸ Χριστό. Χριστός! ὅταν ἀκοῦς τὸ ὄνομά του, νὰ ἀγάλλεται καὶ νὰ χτυπᾷ ἡ καρδιά σου· τὰ χεῖλη καὶ ὅλη ἡ ὑπαρξί σου νὰ ψάλλῃ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ μας. Τότε θὰ εἶσαι εὐσεβής, τότε θὰ ζῆς «*εὐσεβῶς*».

Ἀδελφοί μου· ὁ πρῶτος κύκλος «*σωφρόνως*», ὁ δεῦτερος «*δικαίως*», ὁ τρίτος «*εὐσεβῶς*». Φέρτε τὸ χέρι στὴν καρδιά καὶ ρωτήστε τὸν ἑαυτὸ σας· **Ζοῦμε ἐμεῖς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο**; Ζοῦν οἱ ἄρχοντές μας, οἱ στρατιωτικοί μας, οἱ δικασταί μας, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς μας ὅπως θέλει τὸ Εὐαγγέλιο; Ζοῦμε μικροὶ καὶ μεγάλοι, κι αὐτοὶ ποῦ κατοικοῦν στὶς καλύβες κι αὐτοὶ ποῦ κατοικοῦν στὰ μέγαρα, ζοῦμε σωφρόνως; ζοῦμε δικαίως; ζοῦμε εὐσεβῶς;

Λεῖπει δυστυχῶς ἡ σωφροσύνη· κυριαρχοῦν ἀχαλίνωτα πάθη. Λεῖπει ἡ δικαιοσύνη· ἀδικία καὶ ἐκμετάλλευσις βασιλεύει. Λεῖπει καὶ ἡ εὐσέβεια· τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλασφημεῖται. Ποῦ εἶνε ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸ Θεὸ καὶ τὸν πλησίον;

Ἄλλ' ἄρκετὰ ὑπηρετήσαμε τὸ διάβολο. **Ἄς βάλουμε φρένο στὸ δρόμο μας**. Καὶ ἄς ἀρχίσουμε νὰ ζοῦμε σωφρόνως, δικαίως, εὐσεβῶς.

Ἀδελφοί μου, ἐλάτε **νὰ περάσουμε τὸν Ἰορδάνη!** Ποιὸς εἶνε ὁ Ἰορδάνης; **Ἐνα δάκρυ μετανοίας**. Ἄγγελος κρατεῖ δίσκο. Περνάει ἀπὸ ὅλους. Καὶ τί θέλει; Ρίξτε μέσ' στὸ δίσκο τὸ δάκρυ σας, τὸ δάκρυ γιὰ τὰ παιδιά καὶ τοὺς νέους, τὸ δάκρυ γιὰ τὶς γυναῖκες σας, τὸ δάκρυ γιὰ τοὺς ἀρχιερεῖς μας, τὸ δάκρυ γιὰ τοὺς ἄρχοντές μας, τὸ δάκρυ γιὰ τὴν πατρίδα μας. Γιὰτὶ ἔρχονται ἡμέρες φοβερὲς καὶ ἀπαίσιες. Ἐρχεται ὁ Ἄρμαγεδών (Ἀπ. 16,16).

Δώστε μού δάκρυα. Ἐνα δάκρυ τὸ παίρνει ὁ ἄγγελος, τὸ ἀνεβάζει στοὺς οὐρανοὺς, καὶ τότε ἡ Παναγία καὶ οἱ ἄγγελοι γονατίζουν μπροστὰ στὸν Κύριο καὶ παρακαλοῦν· Ἐλεος Χριστέ, ἔλεος Χριστέ! Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**